

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 sierpnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w G. II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia S.R. Piotr Gensikowski

Protokolant: Wioletta Fabińska

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w G. – M. S.

po rozpoznaniu na rozprawie dnia 9.11.2015 r., 21.1.2016 r., 21.3.2016 r., 25.5.2016 r., 30.6.2016 r. oraz 19.8.2016 r.

sprawy karnej

W. D.

urodz. (...) w G., syn W. i D. z d. W., obywatelstwa polskiego, pesel (...), karanego, zam. ul. (...), (...)-(...) G.

oskarżonego o to, że:

w dniu 12 grudnia 2014 roku w godzinach 11:00-12:00 w G. przy ul. (...) po uprzednim wejściu przez niezabezpieczone drzwi do mieszkania, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia portfela wartości 10 złotych z zawartością pieniędzy w wysokości co najmniej 670 złotych oraz dowodu osobistego na szkodę B. H., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze 1 (jednego) roku, którą odbył w okresie od 26 lipca 2013 r. do 26 lipca 2014 r. za przestępstwa umyślne m.in. z art. 278 § 1 kk i art. 257 § 1 kk w zw. z art. 31 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk orzeczone prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w G. z dnia 13 grudnia 2006 r. o sygn.. akt (...) z tym ustaleniem, że w czasie popełnienia zarzucanego mu czynu miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozpoznawania znaczenia czynu jak i pokierowania swoim postępowaniem **tj. o czyn z art. 278 § 1 kk i art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 31 § 2 kk**

o r z e k a

stosując na podstawie art. 4 § 1 k.k. przepisy k.k. obowiązujące do dnia 30 czerwca 2015 r.

1. Oskarżonego **W. D.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, z tym ustaleniem, że czynu tego dokonał przed upływem 5 lat od odbycia:

- w okresie od 12 lutego 2010 r. do 2 września 2010 r. oraz od 22 marca 2007 r. do 30 kwietnia 2007 r., 13 lipca 2007 r. do 13 października 2008 r. z zaliczeniem pozbawienia wolności w okresie od 3 marca 2004 r. do 4 marca 2004 r. kary 1 roku i 11 miesięcy pozbawienia wolności za podobne przestępstwa umyślne z art. 278 § 1 k.k. orzeczone prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Ś. z 25 października 2004 r. w sprawie o sygn. akt (...)

- w okresie od 2 września 2010 r. do 30 października 2011 r. kary 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności za podobne przestępstwa umyślne z art. 278 § 1 k.k. orzeczone prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z 21 września 2005 r. w sprawie o sygn. akt (...)

- w okresie od 30 października 2011 r. do 26 lipca 2013 r. kary 2 lat pozbawienia wolności za podobne przestępstwa umyślne z art. 278 § 1 k.k. orzeczone prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z 7 stycznia 2010 r. w sprawie o sygn. akt (...)

- w okresie od 26 lipca 2013 r. do 26 lipca 2014 r. kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze 1 (jednego) roku za podobne przestępstwa umyślne m.in. z art. 278 § 1 kk i art. 257 § 1 kk w zw. z art. 31 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk orzeczone prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w G. z dnia 13 grudnia 2006 r. o sygn. akt (...),

to jest występku z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 kk oraz art. 31 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k., po zastosowaniu art. 58 § 3 k.k. oraz art. 34 § 1 k.k. wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym.

2. Na mocy art. 72 § 2 kk w zw. z art. 36 § 2 k.k. zobowiązuje oskarżonego do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej B. H. kwoty 650 zł (sześćset pięćdziesiąt złotych) w terminie 6 (sześciu) miesięcy od uprawomocnienia się wyroku,

3. Na mocy art. 72 § 1 pkt 5 kk w zw. z art. 36 § 2 k.k. zobowiązuje oskarżonego powstrzymywania się od nadużywania alkoholu w okresie wykonywania kary,

4. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. G. S. kwotę 1140 zł (tysiąc sto czterdzieści złotych) + 23% podatku VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w toku postępowania przygotowawczego oraz sądowego,

5. Zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty, zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia wydatków postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

W okresie od 12 lutego 2010 r. do 2 września 2010 r. oraz od 22 marca 2007 r. do 30 kwietnia 2007 r., 13 lipca 2007 r. do 13 października 2008 r. z zaliczeniem pozbawienia wolności w okresie od 3 marca 2004 r. do 4 marca 2004 r. W. D. odbywał karę 1 roku i 11 miesięcy pozbawienia wolności za podobne przestępstwa umyślne z art. 278 § 1 k.k. orzeczone prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Ś. z 25 października 2004 r. w sprawie o sygn. akt (...).

dowód: odpis wyroku (k. 26-27)

W okresie od 2 września 2010 r. do 30 października 2011 r. W. D. odbywał karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności za podobne przestępstwa umyślne z art. 278 § 1 k.k. orzeczone prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z 21 września 2005 r. w sprawie o sygn. akt (...)

dowód: odpis wyroku (k. 31-33)

W okresie od 30 października 2011 r. do 26 lipca 2013 r. W. D. odbywał karę 2 lat pozbawienia wolności za podobne przestępstwa umyślne z art. 278 § 1 k.k. orzeczone prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z 7 stycznia 2010 r. w sprawie o sygn. akt (...)

dowód: odpis wyroku (k. 37-44)

dowód: odpis wyroku (k. 28-30)

W dniu 12 grudnia 2014 r. w G. w mieszkaniu przy ul. (...) B. H. po powrocie z zakupów położyła portfel na biurku. B. H. postanowiła zmyć naczynia, włączyć pralkę i gotowała ziemniaki.

dowód: zeznania świadka B. H. (k. 3v.)

W tym samym czasie W. D. szukał okazji, aby coś ukraść. Przez otwarte drzwi wszedł on do mieszkania przy ul. (...). Na biurku zobaczył leżący portfel. W. D. zabrał ten portfel i wyszedł z tego mieszkania. Na ul. (...) przejrzał zawartość

portfela, zabrał z niego pieniądze, a portfel wraz z dokumentami, w tym dowodem osobistym wyrzucił do śmietnika. W. D. zabrał pieniądze i kupił za nie jedzenie, bo był głodny.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego W. D. (k. 16)

W portfelu B. H. znajdowało się 670 złotych w banknotach, jej dowód osobisty, a portfel był wartości 10 złotych.

dowód: zeznania świadka B. H. (k. 3v.)

W. D. jest osobą upośledzoną umyślowo w stopniu umiarkowanym. Z tego powodu w dniu 12 grudnia 2014 r. miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozpoznania znaczenia czynu oraz pokierowania swoim postępowaniem.

dowód: opinia sądu -psychiatryczna (k. 88-89)

Oskarżony **W. D.** zarówno w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu zabronionego (k. 16, k. 64). Składając dalsze wyjaśnienia oskarżony podał, że w portfelu było tylko 450 złotych, a słyszał w telewizji, że do 500 złotych jest wykroczenie (k. 84) i te wyjaśnienia oskarżony podtrzymał w toku postępowania sądowego (k. 136v.-137). Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego co do tego, że zabrał z mieszkania portfel z zawartością. Sąd nie dał jednak wiary wyjaśnieniom oskarżonego co do kwoty pieniędzy, która znajdowała się w portfelu, gdyż były one w tej części niezgodne z zeznaniami świadka **B. H.** (k. 3-4, k. 165). Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, gdyż były konsekwentne w tym znaczeniu, że świadek nie zmieniała ich w toku postępowania. Zeznania pokrzywdzonej na okoliczność wartości pieniędzy w portfelu były nadto kategoryczne. Nadto pokrzywdzona podała źródła posiadania w dniu zdarzenia takich pieniędzy, a więc, że dzień przed zdarzeniem otrzymała zasiłek opiekuńczo-pielęgniacyjny w kwocie 953 złotych. Wymieniony świadek jest wszakże osobą zupełnie obcą dla oskarżonego i dlatego nie miała ona interesu prawnego w złożeniu zeznań dla niego niekorzystnych. Wsparciem dla wyjaśnień oskarżonego co do kwoty, którą zabrał pokrzywdzonej nie były natomiast zeznania świadka **L. C.** (k. 161v.-162), gdyż wszelką wiedzę, którą posiadał świadek na ten temat, to posiadał ją od oskarżonego. Oceniając zachowanie oskarżonego Sąd miał na względzie wnioski opinii sądu -psychiatrycznej (k. 88-89), które podzielił, gdyż były kategoryczne, a opinia została przeprowadzona w oparciu o jednorazowe badanie oskarżonego oraz dokumentację lekarską. Karalność oskarżonego Sąd ustalił w oparciu o odpisy wyroków oraz dane o odbyciu kary znajdujące się w aktach sprawy (k. 26-45, k. 187-194), a także akta dołączone do akt sprawy (k. 195v.).

W. D. został oskarżony o to, że w dniu 12 grudnia 2014 roku w godzinach 11:00-12:00 w G. przy ul. (...) po uprzednim wejściu przez niezabezpieczone drzwi do mieszkania, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia portfela wartości 10 złotych z zawartością pieniędzy w wysokości co najmniej 670 złotych oraz dowodu osobistego na szkodę B. H., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze 1 (jednego) roku, którą odbył w okresie od 26 lipca 2013 r. do 26 lipca 2014 r. za przestępstwa umyślne m.in. z art. 278 § 1 kk i art. 257 § 1 kk w zw. z art. 31 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk orzeczone prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w G. z dnia 13 grudnia 2006 r. o sygn.. akt (...) z tym ustaleniem, że w czasie popełnienia zarzucanego mu czynu miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozpoznawania znaczenia czynu jak i pokierowania swoim postępowaniem, **tj. o czyn z art. 278 § 1 kk i art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 31 § 2 kk**

Oskarżony w swych wyjaśnieniach jedynie częściowo przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, kwestionując wartość zabranego mienia oraz zamiar zaboru dowodu osobistego. W ocenie Sądu w świetle materiału dowodowego zebranego w niniejszej sprawie popełnienie przez oskarżonego **W. D.** zarzucanego mu czynu przestępnego określonego w art. 278 § 1 k.k. nie ulegało jednak wątpliwości. Wniosek ten wynika przede wszystkim z zeznań pokrzywdzonej **B. H.**, którym Sąd dał wiarę. Z przedstawionych dowodów wynika, że oskarżony dokonał kradzieży pieniędzy w banknotach w wysokości 670 złotych oraz portfela wartości 10 złotych. Tym samym z uwagi na wartość zabranego mienia oskarżony popełnił przestępstwo z art. 278 § 1 k.k., a nie wykroczenie określone w art. 119 § 1 k.w. Zdaniem Sądu nie było również wątpliwości co do tego, że oskarżony zabrał w celu przywłaszczenia dowód osobisty pokrzywdzonej. Oceniając w ten sposób zachowanie oskarżonego należało mieć na uwadze, że dowód osobisty

stanowi dokument, który z reguły znajduje się w portfelu. Oskarżony w niniejszej sprawie zabrał portfel z tym dowodem, a następnie wyrzucił dowód osobisty na innej ulicy. Tym samym oskarżony nie przejrzał zawartości portfela w mieszkaniu i nie pozostawił dowodu osobistego w mieszkaniu, mimo że była taka możliwość, jako że miał czas w mieszkaniu i nikt go tam nie obserwował. Dlatego też zabór z mieszkania portfela z dowodem osobistym, a następnie przejrzenie go na innej ulicy i wyrzucenie dowodu osobistego do śmietnika należy traktować jako sposób rozporządzenia zabranym dokumentem przez sprawcę kradzieży. Takie zachowanie zdaniem Sądu wyczerpywało znamiona występku z art. 275 § 1 k.k.

Oskarżony popełnił czyn w warunkach określonych w art. 31 § 2 k.k. z uwagi na treść opinii sądowo – psychiatrycznej (k. 88-89). Oskarżony popełnił przypisany mu czyn w warunkach recydywy, o której mowa w art. 64 § 1 k.k., co wynika z odpisów wyroków, akt sprawy oraz danych co do odbycia kary.

Przestępstwo określone w art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. jest zagrożone karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Rozważając wymiar kary wobec oskarżonego **W. D.** w tych granicach Sąd miał na względzie następujące okoliczności. W ramach dyrektywy odwołującej się do stopnia społecznej szkodliwości Sąd uwzględnił jako okoliczność łagodzącą wartość zabranych rzeczy wynoszącą łącznie 680 zł. Z punktu widzenia dyrektywy sprawiedliwościowej sąd uwzględnił na korzyść oskarżonego popełnienie przez niego czynu w warunkach określonych w art. 31 § 2 k.k. Z kolei z punktu widzenia dyrektywy prewencji indywidualnej na niekorzyść oskarżonego bez wątpienia przemawiała jego uprzednia karalność, w tym za przestępstwa podobne.

W świetle powyższych okoliczności branych pod uwagę przy wymiarze kary Sąd uznał, że wniosek prokuratora o wymiarzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, oddaniem pod dozór kuratora oraz obowiązkami probacyjnymi nie zasługiwał na uwzględnienie (k. 195v.). Przede wszystkim należy jednoznacznie stwierdzić, że w świetle uprzedniej karalności oskarżonego brak jest w przypadku jego osoby pozytywnej prognozy kryminologicznej w rozumieniu art. 69 § 1 k.k., która jest niezbędną przesłanką instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary. Mając na względzie powyższe względy Sąd wymierzył oskarżonemu **W. D.** za przypisane mu przestępstwo na podstawie art. 58 § 3 k.k., stosując regułę z art. 4 § 1 k.k., karę 5 (pięciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie. Zdaniem Sądu kara wymierzona oskarżonemu stanowi zadośćuczynienie dyrektyw przewidzianych w art. 53 § 1 k.k. Przede wszystkim jest ona, z uwagi na jej rodzaj i wysokość, odpowiednia do niezbyt znacznego stopnia społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonego czynu przestępnego. Zdaniem Sądu kara ta nie przekracza stopnia winy oskarżonego. Wolnościowy rodzaj kary odpowiada stopniowi winy oskarżonego, który przypisany mu czyn popełnił w warunkach ograniczonej w stopniu znacznym poczytalności (art. 31 § 2 k.k.). Kara ta umożliwi oskarżonemu wykonywanie prac dorywczych, których aktualnie miał on zamiar się podjąć (k. 195v.). Dzięki dochodom z tych prac oskarżony będzie mógł naprawić szkodę pokrzywdzonej. Należy wyrazić przekonanie, że z uwagi na działanie oskarżonego w warunkach ograniczonej poczytalności nie ma pewności, że wymierzona kara wolnościowa spełni cele zapobiegawcze oraz wychowawcze w stosunku do oskarżonego i powstrzyma go przed popełnieniem kolejnego przestępstwa. Z taką samą sytuacją mielibyśmy jednak do czynienia w przypadku wymierzenia oskarżonemu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, czy bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Oskarżony jest osobą upośledzoną umysłowo w stopniu umiarkowanym i uzależnioną od alkoholu (k. 88-89). Z tych względów w ocenie Sądu każda kara wymierzona wobec oskarżonego w równym, niewielkim, stopniu jest w stanie powstrzymać go przed popełnieniem nowego czynu przestępnego. Ocena ta nie powinna jednak przemawiać na niekorzyść oskarżonego. Z tych wszystkich względów orzeczono jak w punkcie 1-szym wyroku.

Z ustaleń faktycznych niniejszej sprawy wynikało, że oskarżony swym zachowaniem wyrządził szkodę w mieniu pokrzywdzonej, a szkoda ta nie została naprawiona. Dlatego też na podstawie orzeczonej wobec oskarżonego na rzecz pokrzywdzonej obowiązku naprawienia wyrządzonej szkody jak w punkcie 2-gim wyroku. Z uwagi na to, że oskarżony jest osobą uzależnioną od alkoholu należało zobowiązać go do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu, o czym orzeczono jak w punkcie 3-cim wyroku.

O kosztach pomocy prawnej orzeczono na podstawie § 14 ust. 1 pkt 2, § 14 ust. 2 pkt 3, § 16, § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie (t.j. z 2013 r. Dz. U. poz. 461), jak w punkcie 4-tym wyroku.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. z 1983 r. Dz. U. Nr 49, poz. 223 ze zm.) w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. Sąd w punkcie 5-tym wyroku zwolnił oskarżonego w całości od obowiązku uiszczenia opłaty, zwolnił oskarżonego od obowiązku uiszczenia wydatków postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa. Podejmując takie rozstrzygnięcie Sąd miał na względzie okoliczność, że obecnie oskarżony czyni starania, aby podjąć prace dorywcze (k. 195v.), z których dochody mógłby częściowo przeznaczyć na naprawienie szkody wyrządzonej pokrzywdzonej, a jednocześnie nie ma majątku, z którego można by prowadzić skutecznie egzekucję zasądzonych kosztów postępowania.